

SILVIA BUTNARU

Poeta Silvia Butnaru s-a născut la 2.07.1948, în Timișoara. Locuiește în Germania din 1987, unde și-a continuat activitatea literară pe care a desfășurat-o, pe rând, în Bacău și București. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România, membră a Asociației Scriitorilor Români și Germani din Bavaria, membră a Asociației de Scriitori din orașul Bad Kreuznach.

A publicat volumele de versuri: *Orizontul infinitului* (1995), *Miraj paradoxal* (1999), *Păcatul cuvântului* (1999), *Călător nicăieri* (volum bilingv român-german, München, 2000), *Străluciri de rouă* (2003), *Nuanțe* (ed. I, 2008, ed. II, 2016), *Darurile minții* (2013). Despre versurile sale și despre volumul de proză scurtă *Spectrograme* (ed. I, 2012, ed. II, 2013) s-au pronunțat apreciativ critici, prozatori, poeți: Gheorghe Istrate, Irimie Străuț, Paula Romanescu, Marius Tupan, Gheorghe-Cristian Popa etc.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură

PLEC

plec -
dar nu se știe unde
nici când va fi să plec
către mormânt
iubirea - pavăză, cu mine
hai-hui, petrecem lumea
tot cântând

plec -
dar cui îi pasă
dacă stau sau plec
iubirea, mamă bună,
tot cu mine,
tot pribegind și
tot cântând

plec -
dar mă întorc,
promit cum se cuvine -
mă tot întorc în satul meu

stăpân, tot eu -
chiar dacă plec și vin,
iubirea e cu mine
prin lume sau acasă,
suspînând

plec -
mă întorc
am pentru cine,
când casa mea
e astăzi
un mormânt?!

oh! cum mă dor
și ușile și geamul
când scârțâie
în noapte a oftat
mă-ntreb și vă întreb
ce poate să mai schimbe
rana noastră de la sat?

mă doare nucul
de la poartă
și nucile bătute
nicăieri
și vocile stau cât mai mute
străinii sunt stăpâni
peste oieri?!

plec -
dar mă întorc și vă promit;
stăpâni rămâne-vom
de-a pururi
peste-al nostru sat!

SPRE STELE

voi porni cândva...
spre stele
și cu luna împreună
voi dansa visând,
cu ele...
voi porni cândva...
spre stele.

NESINGURĂTATE

nesingurarea costă
renunțarea
la liniștea deplină
statornicul din nestatornic
din aparenta pace
dintr-un ornic

nesingurarea,
teama de singurătate
și lupta pentru viață -
taciturnă,
acoperită-n noapte
de-a gândurilor
turmă,

nesingurarea,
teama
dintre rău și bine
și neștiința permanentă
de va fi și cine?
neînsingurarea
îți va dărui
iar bine?
nesingurarea,
un bonus câștigat la loterie!...

SPUNE-MI

spune-mi, tu,
drumețule, pe unde
îți preumblă soarta de pribeag?

spune-mi, rogu-te,
de unde ai venit
și cine-ți este drag?
spune-mi, tu,
drumețule
pe unde îți preumbli
soarta de pribeag?

spune-mi
fratele meu drag...

LÂNGĂ VOI

lângă voi,
sunt vânt și soare și lumină
sunt frunză tristă din grădină
sunt roua-n zorii dimineții,
sunt pulsul gliei -
pulsul vieții,
sunt țara mea, hotar de lume
sunt grâul galben,
gustul pâinii
sunt lângă voi,
cu voi, lumină.

ȘI TOTUȘI...

vântul mai bate
și norii mai scutură
ploi

peste noi

și totuși în gânduri,
speranța insistă
și chiar de-i rănită
spre mâine, persistă

și totuși...
există un mâine
chiar dacă
mereu se moare

și totuși...
răsar mereu ghiociei
în spic rodește
iar pâinea
se scurge spre toamnă
destinul
și-n iarnă, la sobă
se soarbe rubinul

și totuși...
în gânduri,
speranța
nu moare.

0%

User Rating: Be the first one !

